

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Hvmberti Confessoris, in Hannonia quiescentis: Ex ea quæ est apud
V. P. Laur. Surium a Natalis eius incidit in Annunciationis Dominicæ diem;
Eleuatio verò in sextum Septembris: quo die ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

Porro S. Gregorius præclarum hoc acceptum
 pro per huius sancti preces beneficium, non
 tantum scriptis sed & pictura exprimi volu-
 it, quemadmodum Hadrianus Papa, ad Caro-
 lum Magnum scribens, testatur his verbis: S.
 Gregorius Papa in monasterio suo pulchrum
 oratoriū; & ipsum diuersis historijs pin-
 gi fecit; atque sacras ibidem erexit imagines: ut
 cum ipse cum beato Eleuthero pro ægritudi-
 ne stomachi ingressus, in oratione pariter ex-
 auditi sunt. Et ille vir S. Eleutherius, quem di-
 cunt & mortuum fuscitasse, antè ipsas sacras
 imagines se prosternens, diuinam exorare cle-
 mentiam, cum S. Gregorio non dubitauit; sed
 fidem ferètes perfectam, pariter exauditi sunt:
 Et vique hæcenus apud nos venerantur. Hæc
 Hadrianus.

VITA S. HUMBERTI CONFESSORIS

in Hannonia quiescentis: Ex ea qua est a-
 pud V. P. Laur. Surium a Natalis eius incidit
 in Annuntiationis Dominicæ diem; Eleuatio ve-
 ro in sextum Septembris: quo die Cameracen-
 sis Ecclesia eius festum celebrat. Quo tempore
 claruerit patet infra.

a Teste Io-
 han. Molano
 in Indiculo
 SS. Belgij.

S Humbertus claris Francorum proceri-
 bus patre Eurardo, matre Popita natus,
 villam cui de Macerijs nomen est, ortu
 suo illustrauit. Nam ab ipsis puerilibus annis
 egregia futuræ sanctitatis dedit indicia: adeo
 ut parentes, mundanarum rerum fastidio la-
 borantem puerum, Lauduni viris peritissimis
 sacris literis imbuendum traderent. Vbi miri-

6. Septem.
 Patria
 parètes eius.

*Recludit se
in monaste-
rio & initi-
atur sacer-
dotio.*

*Cū S. Aman-
do & Nica-
sio Romā it.*

*Hæc pere-
grinatio S.
Amandi,
Romam ver-
sus, contigit
(teste C. Ba-
ron. Tom. 8.
Annal. anno
Christi 650.
Martini Pa-
pæ 2.*

ficè in cognitione rerum diuinarum proficiēs in monasterio sese recludit: donec cunctis virtutibus egregiè ornatus, dignus habitus est, qui sacerdotio initiatus ad aliorum quoque salutem procurandam mitteretur. Multi interim eius prouocati exemplo, ab aduersa vitiorum tempestate ad tutissimas salutis semitas confugiebant. Euoluto deindè aliquando tempore, accepta ab Episcopo benedictione, ad possessiones sibi à parētibus relictas peruenit, ut eas Christi famulis die nocteque pro salutem omnium excubantibus, sola adductus liberalitate, traderet. Cū autem ad quendam suæ ditionis locum peruenisset, obuiam habuit sanctum Amandum antistitem, cum Nicasio viro venerabili, peregrinationis ergò ad Apostolorum limina pergentem. Eos Humbertus peramanter hospitio excepit, seque illis peregrinationis comitem adiunxit.

Illis ergò pariter iter agentibus, dum quadam die fatigati ex itinere residerēt, ecce subito ex sylua, quæ fortè cōtigua erat, miræ magnitudinē vsus profiliens, equum eorum, quo ad vehendas sarcinas utebantur, momēto prostravit, eumq; suffocans, summa auditate viscera inuasit. Interim sancti diuinis fortè rebus intenti, familiare damnū ignorabant. Cū verò tempus ad captū iter protequendū vrgeret, & Amandus, famulū ad equū educendū, quē gramina pascere existimabat, misisset, & is nimo pauore correptus moram traheret, accurrens mox Humbertus inuenit equum euisceratum, vsusque sanguine cruentatū iuxta consilicem. Quem magna apprehendens securitate,

Quia

rum proficiēs
 ec cunctis vir-
 nabitur est, qui
 quoque la-
 . Multi in-
 aduersa vici-
 salutis semitas
 i quando-
 lictione, ad
 ctas perren-
 ue pro salu-
 ctus liberali-
 endam suā di-
 m habuit san-
 Nicasio viro
 ad Apostolo-
 bertus pera-
 illis peregr-
 us, dum qua-
 rēt, ecce sub-
 at, mirā mag-
 eorum, quo
 nomēto pro-
 diditate vis-
 s fortē rebus
 ant. Cū verō
 ū vrgeret, &
 adū, quē gra-
 , & is nimio
 t, accurrens
 uisceratum,
 a consiliev
 s securitate,
 Quia

Quam, inquit, iumētum ad solatium nobis à
 De concessum inuadere non dubitasti, oportet
 nobis deinceps hoc obsequiū suppleas;
 utraque sarcinulas toto peregrinationis iti-
 ne feras. Res mira: Fera bestia ouis instar mā-
 na subsistens, onus patienter suscipit; seseq;
 illo itinere sanctorum mandatis per om-
 nia obedientem præbet. Illis coenantibus, illa
 summa mansuetudine subsistebat, suæque por-
 tionis stipēdia de manu porrigentis humiliter
 sumebat. Dehinc ad sarcinas rediēs, eas, sanctis
 quiescentibus, officiosè seruabat. Verūm illis
 per vrbes iter agētibus, ingens omnes admira-
 tio tenebat, cū cernerent ferum animal tāta
 promptitudine humanis vsibus famulari. Sed
 ne fortē sancti iactantiæ vitio tentarētur, ipsis
 Romæ appropinquantibus, eiusdem sedis Pō-
 nificem admonuit per Angelum Dominus, vt
 homines ab occiduis finibus meritis sublimes
 aduentātes præmissō in occursum nuncio, blā-
 dis verbis induceret, vt feram agrestem, quæ ad
 obsequium comitabatur, in syluas dimitterēt;
 ne tumultuosa plebis in se admirationē exci-
 tarent. Qua Pontificis iussione audita, sancti
 monitis obedientes, feram in latebras dimise-
 runt.

Visitatis igitur locis sacris, Amandus cū Ni-
 casio Helnonense territorium, Humbertus ve-
 ni Maricolas petiuit. Verum elapso aliquanto
 tempore, beatus Humbertus eandē peregrina-
 tionem secundò solus arripuit: vbi cū in B.
 Petri oratorio precib⁹ insisteret, Angelus Dei,
 cunctis cernētibus, ei astitit, & Dominicę Cru-
 cis signum in vertice illius expressit, Cumque
 vifē-

*Imperat Vr-
 so, vt sarci-
 nas suas Ro-
 mam vsque
 ferat.*

*In presenti-
 bus locis po-
 ste à fuerunt
 exiructa
 monasteria.*

visendi beatum Amadum cupidus rursus Galias cogitaret, ferunt eundem Amandum ab angelo admonitum, ut in fronte properantis ad eum Humberti expressam Crucis formam contemplaretur. Nec mora: Beatus Dei sacerdos procedens in occursum Humberti, vidit super caput illius radiantem Dominicæ Crucis speciem fulgore incredibili: ad eum ut pio timore correptus, ad eius se genua venerabiliter abijceret, eumque mira festiuitate hospitio ciperet.

*Construit
monasteria.*

Post hæc vir sanctus magnis virtutum meritis illustris, ad aliorum similiter salutem omni studio procurandam promouendamque adiecit animum. Et primò quidem monasteriū super alueum Helpræ Maricolis construxit: in quo rem Christianam in ea regione egregie multiplicauit. Aliud itē haud indè procul condidit cœnobium, quod triginta insigni pietate & eruditione clericos Ecclesiæ alebat. Accidit verò res, quæ stuporis & miraculi plena, nomē illius famamque sanctitatis mirificè illustrauit. Quodam die vir sanctus colendo agro strenuam nauabat operam, ut fratrum habitacula construeret: atque quo expeditius operi incuberet, pallium fortè, ut sit, procul abiecerat. Illo interim ad sudorem usque manibus laborante & tota mente ac cogitatione cælestibus rebus intendente, venatoris cuiusdam canes ceruum inter sylvas insequabantur. Cumque venatores tubis perstreptibus feram cursu & clamore vrgerent, iamque victa penè nullū patere refugium haberet, saltum in agrum viri dei dedit, seseque sub ipso pallio anhela cōponit. Quid

Quæstra? Canes prædam antè oculos positã
 contingere quidem ausi fuère; immò nequic-
 iose agitantibus venatoribus, timidi potiùs
 succedebant. Quo viso, venatores tela depo-
 nunt: beati viri meritum agnoscere, sanctitatẽ
 predicare: denique eorum vnus cum primis lo-
 quens ac potens, patrimonium suum B. Hum-
 berto ad vsus fratrum offerre. Sanctus verò ob-
 lata cuncta repudiare: sed nimia importunita-
 te, victus vnicam tantùm ex omnibus amplif-
 simãque viri bonis villam admittere: quæ
 Limitas dicta, stipendiaria in vsus fratrum
 cessit.

Interea longè lateque fama viri sancti pro-
 mulgata, beata Aldegundis mira eius visendi
 cupiditate incensa, ad monasterium venit.
 Cumque spiritales inter delicias & pia san-
 ctique colloquia, circumiacentia monaste-
 rij arua iustrarent, contigit beatam virginem
 æstu & labore itineris fatigatam intolerabili
 siti cruciari: prorsus vt paulatim violenta siti
 esicata, animo se deficere clamaret. Eius mole-
 stia motus vir sanctus, cum aliud nullũ super-
 esse refugium, ad preces conuersus, aquam à
 Domino in arenti loco petere non dubitauit.
 Integre plus minus horæ spatio orationi in-
 stiterat; cum eccè sensim ab arenti & arenoso
 solo scotentis aquæ vena profiliens, largum sa-
 re fontem protulit. Patet in hodiernum vsque
 diem: nec deficit fons ille suavis ad gustum, v-
 tilis ad vsum.

Adueniente obitũs sui tempore, misit ipse
 sanctus ad beatam Aldegundem, vt lintea in v-
 sus exequiarum virgineis texta manibus mit-
 tere

*Canes non
 audent inua-
 dere ceruam
 sub pallio
 viri Dei la-
 titantem.*

*S. Aldegun-
 dis eum in-
 uisit: eim vi-
 tam habet
 lector 30.
 Iannarij.*

*Sitienti Al-
 degundi
 fontem pre-
 cibus exci-
 tat.*

tere sibi dignaretur. Sed antè quam missus a
eo nuncius medium iter expleuisset, virgo lō-
gè diffusa, diuinitus (vt creditur) de transeu-
sancti viri præmonita, vestes funebres, quibus
defuncti corpus inuolueretur, misit. Ijs vixdū
allatis, beatus ille è corporis ergastulo in ce-
los migravit: cuius funus non minus lustrōse
quam honorificè à discipulis in oratorio, quod
ipse construxerat, curatum fuit.

*Miracula in
Translatione
corporis
eius.*

Centesimo quinquagesimo tertio ab obitu
eius anno, Abbas Rodin^o, angelico admonitus
oraculo, sacrū eius corpus de tumulo leuauit.
Quo aperto, tanta odoris suauitas omnium re-
pleuit nares, vt haud dubiè diuinū quid ibi ab-
ditū crederet: & ecce quod magis stupendū, sa-
crū corpus ab omni corruptione ita alienū in-
uentū est, ac si eodē die spirit^o ex eo migrasset.
Dixisses hominē in lectulo, compositū, fomnū
carpere; nā & ipsa linteamina, quibus inuolut^o
erat, nihil in se corruptionis habebant. Sed &
herbæ, quæ sepulturæ eius die appositæ fuerāt,
quas nullas pro temporis antiquitate putares,
adè virides sunt repertæ, ac si terræ radicibus
inhærentes, irriguis aquis virescerent.

Vide Tom. 2. Annal. C. Baron. MARTYRIVM S. SOZONTIS: EX
eo quod est apud Metaphrasten. Coronatus est
anno Christi 305. Marcelli Papæ 2.

*Septem.
Galerius
Maximia-
Imperator
in Oriente.*

TEMPORE quo *Maximianus Ciliciz
Præses impietatem auget extolleret-
que, & in ipsa præcipuè Pompeiopolitani-
uitate infana nimis simulacri cuiusdā supersti-
tione conflictaretur, Tarasius quidam, patrij
Lycio-